

[Hassing-Jørgensen.]

forslag siger ikke noget andet og mere end de Henstillinger, som fra Udvalgets Side er rettet til den højtærede Finansminister, og derfor maa jeg betegne dette Ændringsforslag som overflødig.

De Ændringsforslag, som er stillet af Finansministeren under Nr. 1 og 2, tilsigter en Forholdsregel, som skulde svare til den Indrømmelse, der er gjort til Aktieselskaberne, hvorefter man som Sammenligningsgrundlag fastslaar, at hvis der ikke har været en Indtægt, der svarer til 5 pCt. af deres Aktiekapital, skal man lade, som om der har været en saadan Indtægt. En tilsvarende Ændring var ønsket fra det socialdemokratiske Partis Ordfører med Hensyn til den personlige Beskatning, og Finansministeren har altsaa fundet, at denne Tankegang rimeligst og bedst fandt Udtryk paa den Maade, som er bragt til Udtryk gennem disse Ændringsforslag. Jeg kan tiltræde denne Betragtning; naar man overhovedet ikke gaar til Merindkomstbeskatning, før man har naaet en Indtægt af 10 000 Kr., og naar man overhovedet ikke beskatter Merindkomsten, før den andrager mere end 7 000 Kr., tror jeg ikke, man gaar berettigede Interesser for nær.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale de to Ændringsforslag Nr. 1 og 2, men derimod fraraade Vedtagelse af Ændringsforslag Nr. 3.

Jens Thomsen: Ved Behandlingen af Merindkomstskattelovforslaget i Fjor rettede Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, Kritik mod Lovforslaget, fordi de store Indtægter ikke fik den forholdsmæssig samme Forhøjelse som de mindre Indtægter. Mit Parti anser denne Kritik for berettiget ogsaa med det foreliggende Lovforslag. Meningen med Merindkomstbeskatningen er den at beskatte de Indtægter, der er fremkommet paa Grund af de unormale Afspærringsforanstaltninger og store Beskyttelsesforanstaltninger, der er gennemført. Det burde være ganske utænkeligt, at saadanne ganske naturlige Forhold kunde give Ekstraindtægter til enkelte Personer paa over 100 000 Kr. om Aaret, men da det viser sig, at Monopolindkomsten kan andrage flere Hundrede Tusind Kroner, finder vi, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard ogsaa gjorde i Fjor, ingen Anledning til at standse den progressive Stigning ved 100 000 Kr., og vi har derfor stillet vort Ændringsforslag. Vi ønsker Statens Beskyttelsesforanstaltninger fjernet, saa ingen kan opnaa de urimelig store

Merindkomster i Læ af Statens Beskyttelse, men naar man ikke har gjort det, kan vi tiltræde, at Staten indkasserer en Part af de store milde Gaver. Vort Ændringsforslag gaar ud paa at ændre Forhøjelsen i § 3 fra 7 pCt. til 8 pCt. og at føre Forhøjelsen videre, ogsaa ud over 100 000 Kr.

Vi foreslaar ogsaa, at enhver Skatteydere samlede Tantiemeindtægter over 5 000 Kr. beskattes efter samme Regler som Merindkomstbeskatningen, selv om vedkommende har haft tilsvarende Tantiemeindtægter i Sammenligningsaarene. Naar vi stiller dette Ændringsforslag, er det, fordi Tantiemesystemet er ved at blive noget af en Kræftskade for Samfundet. Det er forkert ved Hjælp af Beskyttelsesforanstaltninger at sætte en Industri, der ikke kan klare sig under de frie Konkurrenceforhold, i Stand til at faa saadanne Indtjeningsmuligheder, at den kan give Direktører og Bestyrelsesmedlemmer ganske urimelige Lønninger og Tantiemer. Jeg skal i denne Forbindelse nævne Kabelfabrikkerne, der for Aaret 1934 til hver af Selskabets 3 Direktører udbetalte 57 300 Kr. i Tantieme og til hver af de 7 Bestyrelsesmedlemmer 25 400 Kr. Bestyrelsens Tantieme blev senere begrænset, men for Aaret, der nu er afsluttet, 1937, har Bestyrelsesmedlemmerne faaet 6 000 Kr. i fast Løn og 18 000 Kr. i Tantieme, altsaa 24 000 Kr. til hvert Bestyrelsesmedlem. Hvis disse store Indtægter alene skyldtes Dygtighed, vilde jeg ikke animere til de store Skatteudskrivninger, men naar det i væsentlig Grad skyldes Statens Beskyttelsesforanstaltninger, bliver Sagen en anden. Dygtigheden trænger efter min Opfattelse til mere Beskyttelse mod den ublu Beskatning, men naar vi staar over for Monopolindtægterne, er Sagen en ganske anden.

Naar jeg i denne Forbindelse nævner Kabelfabrikkerne, er det ogsaa, fordi det var det Selskab, der i sin Tid særlig højlydt stillede Krav om Statsstøtte. Den fik de, saa de kunde brandskatte alle Forbrugere, der skulde bruge et Søm eller en Rulle Pigtraad o. lign. En saadan urimelig Beskyttelse burde fjernes, men indtil det sker, er der god Grund til gennem Merindkomstbeskatningen at tage noget igen af de urimelig store Indtægter.

Meningen med Merindkomstbeskatningen maa, som sagt, være den at tage en større Skat af Monopolindtægterne, men Loven har den Virkning, at de Erhverv, der har haft unormalt smaa Indtægter i Sammenligningsaarene paa Grund af Statsforanstaltningerne, ogsaa rammes. Dette er Tilfældet med Landbruget. Det landøkon-